

[Wihjelms.]

er det jo i alt væsentligt lejerne, der betaler til sig selv, og de gør det med den virkning, at det bliver muligt generelt at holde et højere huslejeniveau. Det er en indvending, som siden er gået op for flere og flere. Vi blev skældt meget ud af alle, når vi sagde det dér for kun få år siden. Det er en indvending, som selvfølgelig især gælder i de uregulerede områder, og den er ikke rar, for det betyder, at man med ting som boligsikringen spænder et sikkerhedsnet ud under et lejeniveau, som simpelt hen ellers ikke ville kunne opretholdes.

Når det er sagt, så må man også sige, at med den boligpolitik og den huslejepolitik, man har ført, kan det blive nødvendigt rent forsvarsmæssigt for lejerinteresser, og specielt for de dårligst stillede, at gå ind i sådan noget som dette. Men det skal ske uden illusion om, at pengene kommer ud af den blå luft. Det skal hver gang siges, at det er lejerne selv, der betaler, og at der i det højeste ligger en vis social omfordeling til støtte for de aller dårligst stillede.

Under den synsvinkel har vi sympati for alle tre hovedpunkter i dette lovforslag. Vi har sympati for, at boligsikringssatserne, skalaerne, grundbeløb osv. bliver dyrtidsreguleret på den måde som skitseret, ikke i detaljer, men i princippet. Vi synes, som hr. Kaj Hansen har sagt det, at med det talmæssige indhold, der er i dette, bliver der et permanent efterslæb, som er helt urimelig stort, både ved 5 points reglen og ved 1 års reglen. Men princippet har vi sympati for. Vi stillede jo selv sidste år, da vi behandlede boligsikringsloven, ændringsforslag, der gik ud på at dyrtidsregulere. Dengang kunne socialdemokratiet af en eller anden grund ikke være med. Det har måske ændret sig. Jeg ved ikke, om dette er andet end spilfægtteri. Det vil jo vise sig, når vi kommer længere frem.

Vi har sympati for, at beregningsgrundlaget ændres, så vidt muligt således at der bliver tale om bruttoindtægt som grundlag for beregningerne, sådan som jeg forstod at den radikale ordfører var inde på det, og som der også ligger ansatser til i dette, og gerne mere vidtgående, end det ligger her, hvis det kan lade sig gøre. Dér vil jeg dog godt tilføje, at jeg ikke mener, hvis det lyk-

kes, at man så skal sætte det samlede provenu ned, men bruge de penge, der ellers var gået til nulskatteyderne, på de grupper, der virkelig har helt anderledes vanskeligheder ved at klare de boligudgifter, man efterhånden har pålagt dem.

Til det sidste punkt med pensionisternes mulighed for at beholde boligsikring ved overtagelse af boligerne som andelsboliger, vil jeg for det første sige, at andelsboligerne jo er den eneste kategori, som ikke nyder støtte af nogen art. Det synes jeg ikke har været fremme fra dem, der har haft indvendinger imod dette. Andelsboligerne er godt nok ejerboliger i en vis forstand, men har jo ikke rentefradragsretten, som andre ejerboliger har, og vi synes heller ikke, de skal have rentefradragsretten.

Det var den ene ting. Den anden ting er, som andre allerede har været inde på, at pensionistboliger jo i andre sammenhænge har nogle tilskudsordninger, som ikke er principielt forskellige fra dette. Jeg kan f. eks. nævne, at det er tilladt kommunerne nu at indefryse, kalder man det vist, beskattningen af lejeværdi af egen bolig dér, hvor den går hen og bliver positiv på det samlede regnskab og er en urimelig beskatning af folk, der har udbetalt gælden i deres hus. Dér vil jeg da godt sige med det samme, hvis der skulle være vanskeligheder med dette punkt, at for VS ville det ikke være nogen fremmed tanke, at man også indefrøs den boligsikring, man i givet fald gav til pensionister, der overgik til andelsboliger. Med den andelsboliglovgivning, man har lavet, har man jo faktisk tilladt nogle kapitalgevinster også på andelsboligen, eller i hvert fald inflationsgevinster, ved de fremtidige salg af andelsboliger.

Må jeg endelig sige om dette problem, at jeg synes, det på en måde er oplysende og pudsigt, at boligministeren har taget dette problem op, for hvis det havde holdt stik, som hr. Knud Damsgaard for nogle måneder siden fortalte vidt og bredt, at den typiske overtagelsespris for en andelsbolig ville blive 44.000 kr. efter ejerlejlighedsforliget, så ville dette jo slet ikke komme på tale. Så ville man ligge under satserne hele vejen igennem. Men dér har man altså på en eller anden måde nok efterhånden erkendt, at det selvfølgelig ikke holder stik med den